

Sygnatura akt IX C 827/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 28-11-2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IX Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Beata Wójtowicz-Woźniczka

Protokolant: Mirosław Jabłoński

po rozpoznaniu w dniu 21-11-2013r. we W.

sprawy z powództwa W. W.

przeciwko Towarzystwu (...) S.A. w W.

- o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej – Towarzystwa (...) SA w W. – na rzecz powoda - W. W. – kwotę 38.415,00 zł (trzydzieści osiem tysięcy czterysta piętnaście złotych) z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 37.800,00 zł od dnia 22.02.2012r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 615,00 zł od dnia 05.06.2012r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 5.128,00 zł kosztów procesu;

III. nakazuje stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia) kwotę 370,00 zł brakujących kosztów sądowych.

Sygnatura akt IX C 827/12

UZASADNIENIE

Powód W. W. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej - Towarzystwa (...) S.A. w W. - kwoty 34.215,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 33.600 zł od dnia 22.02.2012r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 615 zł od dnia 05.06.2012 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od strony pozwanej na jego rzecz kosztów procesu.

Uzasadniając roszczenie wskazał, że w dniu 21.01.2012r. został skradziony jego samochód marki C. (...) o nr rej. (...), będący współwłasnością powoda oraz (...) Bank S.A., od której w dniu 18.04.2012r. powód nabył wszelkie prawa z tytułu przedmiotowej szkody komunikacyjnej. Pojazd został odnaleziony w dniu następnym przez Policję w stanie uszkodzonym. Podał nadto, że w dniu 13.05.2011r. powód zawarł ze stroną pozwaną umowę ubezpieczenia autocasco na okres od 25.05.2011r. do 24.05.2012r. Powód dokonał zgłoszenia szkody u strony pozwanej i po przeprowadzonym postępowaniu likwidacyjnym strona pozwana ustaliła koszt jego naprawy na kwotę 152.326,35 zł, wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym na kwotę 35.000 zł, a pozostałość na kwotę 10.200 zł. Tym samym uznała szkodę za całkowitą, ustalając wysokość odszkodowania na kwotę 24.800 zł. Pozwana odmówiła jednak wypłaty odszkodowania, wskazując, że uszkodzenie pojazdu nie mogło powstać w podanych przez powoda okolicznościach, pomimo że Prokuratura Rejonowa we Wrocławiu wydała postanowienie o umorzeniu dochodzenia w sprawie kradzieży jego pojazdu z powodu niewykrycia sprawcy. Powód podniósł dalej, że zlecił wykonanie wyceny kosztu naprawy niezależnemu rzeczoznawcy, który ustalił go na kwotę 120.337,31 zł, wartość pojazdu przed szkodą na kwotę 49.600 zł, a wartość pojazdu w stanie uszkodzonym na kwotę 16.000 zł. Powód podał, że nie kwestionuje ustalonych przez pozwaną kosztów naprawy ustalonych na 152.326,35 zł oraz wartości pojazdu w stanie uszkodzonym na kwotę 10.200 zł. Zakwestionował jedynie wartość pojazdu przed szkodą. Wskazał też, że wezwanie do zapłaty skierowane do strony pozwanej pozostało bezskuteczne. Reasumując wskazał, iż dochodzone roszczenie obejmuje kwotę 33.600 zł

tytułem odszkodowania jako różnica wartości pojazdu przed i po szkodzie wraz z odsetkami ustawowymi oraz kwotę 615 zł tytułem zwrotu kosztów prywatnej opinii wraz z odsetkami ustawowymi.

Nakazem zapłaty z dnia 18.07.2012r. wydanym w postępowaniu upominawczym powództwo zostało uwzględnione w całości.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, stosownie do norm prawem przepisanych .

Motywuując tak wyrażone stanowisko w sprawie, przyznała, że zawarła z powodem umowę ubezpieczenia AC oraz że przyjęła zgłoszenie szkody i na jego podstawie przeprowadziła postępowanie likwidacyjne, w wyniku którego decyzją z dnia 20.02.2012r. odmówiła powodowi wypłaty odszkodowania. Zarzuciła, że zgłoszona przez powoda szkoda nie mogła zaistnieć w okolicznościach przez niego podanych. Rozmiar i charakter uszkodzeń pojazdu oraz okoliczności szkody wskazują zdaniem strony pozwanej na brak przypadkowości zaistnienia zdarzenia, stąd zgodnie z § 10 ust. 6 OWU pozwana odmówiła wypłaty odszkodowania. Podała też, że Prokuratura Rejonowa prowadziła dochodzenie o przestępstwo w sprawie dokonania we W. od dnia 21.01.2012r. zbycia za pomocą aukcji internetowej elementów wyposażenia samochodu C. (...) o nr. rej. (...) oraz że ustaliła, że pojazd powoda został sprowadzony z USA, gdzie został doszczętnie rozkradzony, bowiem pozostał sam szkielet pojazdu z uszkodzoną karoserią. Strona pozwana zaprzeczyła też wysokości szkody podanej przez powoda.

Na rozprawie w dniu 18.02.2013r. strony ustaliły bezspornie wartość pojazdu po zdarzeniu (10.200,00 zł) oraz koszty naprawy pojazdu (152.326,35 zł), pozostając w sporze co do wartości pojazdu sprzed daty zdarzenia.

W piśmie procesowym z dnia 02.10.2013r. powód rozszerzył powództwo o kwotę 4.200 zł, domagając się zasądzenia kwoty 38.415 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi:

- od kwoty 37.800 zł od dnia 22.02.2012r. do dnia zapłaty;

- od kwoty 615 zł od dnia 05.06.2012r. do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód W. W. jest właścicielem samochodu marki C. (...) o nr rej. (...).

(okoliczność bezsporna)

W dniu 13.05.2011r. powód zawarł ze stroną pozwaną umowę ubezpieczenia autocasco na okres od 25.05.2011r. do 24.05.2012r.

(Dowód: polisa Nr (...) k. 16; potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia k. 17)

Zgodnie z § 4 OWU Autocasco zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela nie obejmuje szkód o wartości nieprzekraczających 500 zł oraz wyrządzonych z winy umyślnej ubezpieczonego, a także osób, z którymi pozostaje on we wspólnym gospodarstwie domowym, osób przez niego zatrudnionych oraz pozostałych upoważnionych do użytkowania pojazdu. (§ 4 ust. 1 pkt.1 i 2).

W przypadku kradzieży pojazdu górną granicę odszkodowania stanowi wartość rynkowa pojazdu w dniu powstania szkody (...). Jeżeli w umowie nie umówiono się inaczej, w przypadku szkody całkowitej odszkodowanie jest należne w kwocie równej wartości rynkowej pojazdu nie większej od sumy ubezpieczenia, pomniejszonej o wartość pozostałości (...), przy czym obydwie wartości są określane według wartości rynkowej na dzień powstania szkody. Wysokość ustalonego odszkodowania za szkody w pojeździe i w wyposażeniu nie może przekroczyć sumy ubezpieczenia aktualnej na dzień ustalenia odszkodowania. (§ 9 ust. 1-3)

Szkodą całkowitą jest szkoda , dla której wyliczone w programie Audatex, Eurotax, koszty naprawy liczone wg cen nowych części oryginalnych producenta pojazdu, wymiaru koniecznej robocizny, i jej cen w autoryzowanych stacjach naprawy właściwych dla danej marki oraz miejsca zarejestrowania pojazdu z uwzględnieniem podatku od towaru i usług (VAT) przekraczają 70 % wartości rynkowej pojazdu z dnia zaistnienia szkody.

(Dowód: Ogólne Warunki Ubezpieczenia Autocasco k.33)

W dniu 18.04.2012r. (...) Bank S.A.przelał zwrotnie na rzecz powoda W. W.wszelkie prawa wynikające ze zdarzenia ubezpieczeniowego szkody komunikacyjnej A.nr (...)z dnia 21.01.2012r., w szczególności prawo do dochodzenia roszczeń na drodze sądowej przez kredytobiorcę od A.z tytułu wskazanej szkody w pojeździe.

(Dowód: umowa przelewu wierzytelności z dnia 18.04.2012r. k. 13; odpis (...) Bank S.A. k. 15)

W dniu 20.01.2012r. powód przyjechał do kolegi do W. . Zatrzymał się u niego na noc. Samochód zaparkował na jednej z osiedlowych ulic. Kiedy rano 21.01.2012r. powód chciał wyruszyć do L. na giełdę samochodową, zorientował się że pojazdu nie ma.

Niezwłocznie po ustaleniu powyższego faktu , w dniu 21.01.2012r. zawiadomił Komisariat Policji W. G. o kradzieży samochodu C. (...) o nr rej. (...) przez nieznanego mu sprawcę.

Postanowieniem z dnia 20.03.2012r. dochodzenie zostało umorzone z powodu niewykrycia sprawcy.

(Dowód: zaświadczenie z 21.01.2012r. k. 18; postanowienie z 20.03.2012r. k. 58; postanowienie o zatwierdzeniu postanowienia o umorzeniu śledztwa z 22.03.2012r. k. 59; przesłuchanie powoda k. 136)

W dniu 21.01.2012 r. powód dokonał zgłoszenia kradzieży stronie pozwanej.

(Dowód: zgłoszenie kradzieży pojazdu k. 19)

Pojazd powoda został odnaleziony w dniu 22.01.2012r. w W. na parkingu dla tirów.

(Dowód: przesłuchanie powoda k. 135)

Pojazd odnaleziono w stanie uszkodzonym.

(Okoliczności bezsporne)

Po przeprowadzonym postępowaniu likwidacyjnym strona pozwana ustaliła koszt jego naprawy na kwotę 152.326,35 zł, wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym na kwotę 35.000 zł, a pozostałości na kwotę 10.200 zł i uznała szkodę za całkowitą, ustalając wysokość odszkodowania na kwotę 24.800 zł.

(Dowód: akta szkody - k.87 koperta; kalkulacja szkody nr (...) z 29.01.2012r. k. 21)

Strona pozwana odmówiła wypłaty odszkodowania, wskazując, że uszkodzenia pojazdu podawane przez powoda nie mogły powstać w okolicznościach przez niego wskazywanych.

(okoliczność bezsporna)

Powód zlecił sporządzenie kalkulacji szkody rzeczoznawcy samochodowemu, który ustalił wartość rynkową pojazdu brutto na 49.600 zł, wartość pojazdu uszkodzonego na kwotę 16.000 zł, a różnicę wartości pojazdu sprzed i po szkodzie na 33.600 zł.

Powód poniósł koszty ekspertyzy w wysokości 615 zł.

(Dowód: wycena wartości pojazdu z 05.03.2012r. – okładka ; faktura VAT nr (...) z 06.03.2012r. k. 63; potwierdzenie przelewu z 12.04.2012r. k. 64)

Prokuratura Rejonowa dla Wrocławia - Fabrycznej we W. prowadziła postępowanie w sprawie zbycia elementów wyposażenia samochodu marki C. (...) należącego do W. W., poprzez aukcję internetową. Postanowieniem z dnia 29.06.2012r. dochodzenie zostało umorzone wobec niepełnienia czynu.

(Dowód: akta dochodzenia nr 4 Ds. 530/12 a w nich postanowienie Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 29.06.2012r.)

Samochód C. został zakupiony w Stanach Zjednoczonych przez brata powoda na aukcji ubezpieczeniowej. Był częściowo rozkradzony i uszkodzony, następnie został przez niego skompletowany z części oryginalnych i w uszkodzonym zakresie sprowadzony przez powoda do kraju.

Samochód powoda został sprowadzony początkowo dla F. A., który jednak sprzedał go powodowi. Samochód był lekko uszkodzony na błotniku. Od razu został wyremontowany. Samochód kupił J. Ł., a później odsprzedał go powodowi.

(Dowód: zeznania świadka F. A. k. 133; zeznania świadka J. Ł. k. 134; przesłuchanie powoda k. 135)

Powód uczestniczył przed 21.01.2011r. w dwóch kolizjach, w których uszkodzeniu uległ samochód C., pierwsza - uderzenie przez ciężarówkę w tył pojazdu (likwidowaną z OC sprawy) i druga – uderzenie w drzewo, likwidowaną z autocasco w TU (...). Oba zakłady wypłaciły świadczenie odszkodowawcze.

Skutkiem pierwszej kolizji było uszkodzenie tylnego zderzaka, klapy i lampy. W drugiej kolizji zakres uszkodzeń pokrywał się z ustaleniami ubezpieczyciela. Po obu kolizjach samochód został naprawiony częściami oryginalnymi.

(Dowód: akta szkody (...) S.A.– okładka; akta szkody nr (...)z 03.12.2010r. k. 105 (koperta); przesłuchanie powoda k. 135)

Wartość rynkowa brutto pojazdu sprzed zdarzenia, które miało miejsce w dniu 21.01.2012r. z uwzględnieniem sposobu naprawienia pojazdu po sprowadzeniu z USA i części do tego wykorzystanych wynosi 51.000 zł.

Aktualna wartość rynkowa brutto pojazdu sprzed zdarzenia, które miało miejsce w dniu 21.01.2012r. z uwzględnieniem sposobu naprawienia pojazdu oraz z uwzględnieniem naprawy powypadkowej w wyniku kolizji drogowej na terytorium Polski z dnia 03.12.2010r. wynosi 48.600 zł.

Wartość brutto pojazdu w stanie uszkodzonym, określona na 21.01.2012r. wynosi 10.800 zł.

Korekta 25 % wartości rynkowej pojazdu jest bezzasadna. Nie istnieje korekta wartości rynkowej samochodu w wysokości 25 %, maksymalna stawka wynosi 5-15%, przy czym maksymalny poziom korekty z tytułu ubytku wartości wynosi 7 %. Samochód C. ma wymienione elementy oryginalne, nie były one naprawiane. Pokrycie powierzchni lakierowanej świadczy o nienaprawianiu samochodu. Nie ma wpływu na wartość samochodu przywiezienie go w stanie rozmontowanym i ponowne zmontowanie z części oryginalnych. Do tego typu samochodu nie występują na rynku części zamienne. Części z jakich został złożony samochód były pełnowartościowe.

(Dowód: opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej k. 149. uzupełniające przesłuchanie biegłego k. 196)

Wezwanie do zapłaty kwoty, doręczone stronie pozwanej 28.05.2012r. pozostało bezskuteczne. W jego treści powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty kwoty 34.215,00 zł zakreślając 7 dniowy termin na zapłatę.

(Dowód: pismo z 24.05.2012r. k. 65 wraz z dowodem doręczenia k. 67)

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało w całości na uwzględnienie.

W rozpatrywanej sprawie powód domagał się zasądzenia od strony pozwanej po ostatecznym sprecyzowaniu żądania kwoty 38.415,00 zł w tym 37.800,00 zł tytułem świadczenia w związku ze szkodą w pojeździe w ramach umowy ubezpieczenia autocasco oraz 615,00 zł tytułem szkody poniesionej w związku z koniecznością wydatkowania wskazanej sumy na opinię prywatnego rzeczoznawcy.

Bezspornym przy tym pozostawało, że powód jako właściciel przedmiotowego samochodu miał zawartą ze stroną pozwaną umowę ubezpieczenia autocasco, oraz że w dniu 23.01.2011r. dokonał zgłoszenia szkody u strony pozwanej. Wątpliwości nie budziło także, a to wobec treści umowy przelewu wierzytelności z dnia 18.04.2012r., istnienie po stronie powodowej czynnej legitymacji procesowej, ta z resztą nie była przedmiotem kwestionowania strony pozwanej. Pozwana zaprzeczyła natomiast swojej odpowiedzialności zarówno co do zasady jak i co do wysokości, wskazując, że do szkody całkowitej pojazdu powoda doszło w innych okolicznościach, niż przez niego podawane.

Podstawą czynionych w sprawie ustaleń faktycznych stały się dowody z dokumentów przedłożone przez strony, w tym w szczególności z akt postępowania przygotowawczego prowadzonych przez Prokuraturę Rejonową dla Wrocławia Fabrycznej oraz zeznania świadków J. Ł. i F. A., jak i przesłuchanie powoda.

Wysokość szkody ustalona została z kolei w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej, uzupełnioną na skutek zarzutów strony pozwanej, w drodze ustnych wyjaśnień, które zdaniem Sądu w całości rozstrzygnęło zgłaszane przez ubezpieczyciela wątpliwości oraz częściowo bezspornych okoliczności co do wartości wraku pojazdu i poczynionych w nim napraw.

Niewątpliwym jest iż materialno – prawnej podstawy żądania upatrywać należy w brzmieniu art. 805 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy czym, przy ubezpieczeniu majątkowym, świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (§ 2 ust. 1 art. 805 k.c.). Świadczenie ubezpieczającego jest bezwarunkowe, natomiast świadczenie ubezpieczyciela jest uzależnione od zajścia przewidzianego w umowie zdarzenia. W myśl z kolei przepisu art. 363 § 1 zd. 1 k.c., naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Strona pozwana odmawiając wypłaty odszkodowania powoływała się na zapisy Ogólnych Warunków Ubezpieczenia (autocasco), które stanowią integralną część zawartej umowy ubezpieczenia, kwestionując podawaną przez powoda przyczynę szkody i wskazując, że powstała ona z winy umyślnej ubezpieczonego. Na stronie pozwanej spoczywał więc ciężar dowodu w zakresie wykazania powyższych okoliczności, zgodnie z dyspozycją art. 6 k.c.

Strona pozwana nie udowodniła jednak w żaden sposób, że przyczyną szkody były okoliczności zawinione przez pozwanego, a zatem inne niż kradzież pojazdu oraz jego zniszczenie przez nieustalonych sprawców, a tym samym, że zgodnie z zapisami OWU jej odpowiedzialność jest wyłączona. Strona pozwana nie przedstawiła na tę okoliczność żadnego dowodu poza swoimi twierdzeniami, co w świetle dowodów z dokumentów w postaci akt postępowania przygotowawczych czyni podawaną przez nią podstawę odmowy uznania swojej odpowiedzialności za gołosłowną i bezzasadną. Z przedmiotowych akt wynika bowiem jednoznacznie, że dochodzenie w obu prowadzonych przez Prokuraturę Rejonową dla Wrocławia – Fabrycznej we W. postępowaniach zostało umorzone z uwagi na – w zakresie kradzieży – niewykrycie sprawcy, a w zakresie próby sprzedaży na aukcji części pojazdu powoda – z uwagi na brak znamion czynu zabronionego, co pozwala przyjąć, że pojazd powoda został skradziony, a następnie odnaleziony w stanie uszkodzonym, którego to zakresu uszkodzeń strony nie kwestionowały. W świetle powyższego odpowiedzialność strony pozwanej co do zasady nie budziła wątpliwości.

W powyższym zakresie orzekający w sprawie Sąd w pełni dał wiarę tak zeznaniom słuchanych w sprawie świadków jak i przesłuchiwanego w charakterze strony powoda, które to zeznania wzajemnie się uzupełniały, a nadto pozostawały w spójności z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym w szczególności dokumentami o charakterze urzędowym (postanowienia Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia – Fabrycznej we W. umarżające dochodzenia) które co wprost wynika z brzmienia art. 244 k.p.c. korzystają tak z domniemania autentyczności jak i zgodności z prawdą stwierdzonych tam okoliczności faktycznych. Brak natomiast przeprowadzenia przez stronę pozwaną na powyższe okoliczności dowodów przeciwnych nie dawało jakichkolwiek podstaw do odmowy wiarygodności przywołanym dowodom osobowym.

W świetle powyższego w sposób pewny stwierdzić należy, iż materiał dowodowy zgromadzony w sprawie przesądził istnienie pod stronie pozwanej odpowiedzialności za skutki zdarzenia z dnia 21.01.2012r.

Zważyć dalej należy, iż strony postępowania były zgodne co do okoliczności, że szkoda w pojeździe powoda, jako że przekraczała 70 % wartości samochodu ma charakter szkody całkowitej. Powód nie kwestionował ustaleń ubezpieczyciela w zakresie wartości wraku pojazdu oraz dokonanej przez stronę pozwaną wyceny kosztów jego naprawy.

Sporna natomiast pozostawała wartość pojazdu powoda sprzed daty zdarzenia z 21.01.2012r., Wartość ta, z uwzględnieniem sposobu naprawienia pojazdu po sprowadzeniu go z USA i części do tego wykorzystanych, ustalona została w oparciu o opinię biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej, która to opinia łącznie z ustnymi wyjaśnieniami biegłego, zdaniem Sądu w całości wykluczyła wątpliwości zgłaszane przez stronę pozwaną w zarzutach. Biegły wskazał jednoznacznie na przyczyny przyjętych przez niego, a kwestionowanych przez pozwaną korekt. Podkreślił, że z dokumentacji zdjęciowej, będącej podstawą oceny stanu technicznego pojazdu nie wynikają uszkodzenia podawane przez stronę pozwaną, stąd nie dawały one podstawy do zminimalizowania jego wartości. Biegły przyznał, że pojazd w początkowym okresie eksploatacji od daty I. rejestracji w ramach importu prywatnego z USA na terytorium Polski został przywieziony w stanie zdekompletowanym, bez drzwi i pokryw oraz wyposażenia wnętrza nadwozia, jednak wraz ze zdekompletowanym pojazdem zostały przywiezione do Polski brakujące części zakupione na rynku części używanych w USA. Były to części oryginalne producenta pojazdu, używane, ale pełnosprawne i pełnowartościowe, pochodzące z demontażu uszkodzonych pojazdów, które ze względu na nieopłacalny koszt naprawy zostały rozebrane na części oraz zespoły i mają wartość handlową.

W ocenie Sądu sporządzonej opinii jako kompletnej, rzetelnej, którą cechuje szczególny stopień profesjonalizmu, nie sposób odmówić wiarygodności.

W świetle powyższego, mając na uwadze ostateczne wnioski biegłego wyrażone w treści opinii, orzekający w sprawie Sąd uznał, iż kwota żądania (rozszerzonego) mieści się w granicach ustalonej różnicy pomiędzy wartością pojazdu sprzed zdarzenia a wartością pojazdu uszkodzonego, czemu dano wyraz w punkcie I sentencji wyroku.

Za uzasadnione Sąd uznał nadto żądanie w zakresie zwrotu kosztów zleconej przez powoda opinii niezależnego rzeczoznawcy. Opinia prywatna okazała się konieczna do likwidacji szkody w sytuacji odmowy przyznania odszkodowania, a co za tym idzie pozostaje z nią w związku przyczynowym. Stąd należało przyznać powodowi koszty które wydatkował na jej sporządzenie. Powód, nie mając wiedzy specjalistycznej, posłużył się zleconą przez siebie opinią, aby uzyskać należne mu od ubezpieczyciela odszkodowanie w odpowiedniej wysokości. Posiadając taką opinię powód miał podstawy do domagania się odszkodowania w postępowaniu sądowym, opinia taka była też potrzebna do określenia kwoty żądania w pozwie.

O odsetkach od kwoty 37.800 zł orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu od 22.02.2012r. przyjmując zgodnie z zapisem § 9 ust. 20 pk 1 OWU termin trzydziestodniowy od dnia otrzymania zawiadomienia o szkodzie. Strona pozwana została zawiadomiona o szkodzie w dniu 21.01.2012r., co wynika z protokołu zgłoszenia kradzieży, stąd w zwłoce pozostaje od dnia 22.02.2012r

O odsetkach od kwoty 615 zł Sąd orzekał na podstawie art. 481 §1 kc, biorąc pod uwagę, iż żądanie wypłaty odszkodowania w tej wysokości jako pokrycia wydatków na opinię prywatną zostało sformułowane w wezwaniu do zapłaty z dnia 26.04.2012r. doręczonego stronie pozwanej 28.05.2012r, wraz fakturą VAT. Siedmiodniowy termin płatności zastrzeżony w wezwaniu upływał 04.06.2012r., odsetki za opóźnienie przysługują więc od dnia następnego.

Podstawą orzeczenia o kosztach pkt. III. jest art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na koszty te złożyły się opłata sądowa w kwocie 1.711,00 zł, zaliczka na opinie biegłego 1.000 zł oraz koszty zastępstwa kwocie 2.400 zł.

O kosztach w pkt. IV. orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1. ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 k.p.c i art. 83 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, na które to koszty złożyła się opłata sądowa od rozszerzonego powództwa – 210 zł oraz kwota 260 zł tytułem poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatków na wynagrodzenie biegłego.